

ἜΤΟΣ Γ' 1886

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ

ἈΡΙΘ. 123

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν Ἑλλάδι. . . . Δρ. 10

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Φρ. χρ. 12

# ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἙΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐν ὁδῷ Μουσῶν ἀριθ. 6.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται  
λεπτῶν 23.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

---

## ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

---

*Τῇ Διευθύνσει τῆς «Ἑβδομάδος.»*

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὁ σεβαστὸς φίλος κ. 'Ι. Σακκελίων γράφει ὅτι τὰ δημοσιευόμενα ὑπ' ἐμοῦ περὶ τῶν ἱεραρχῶν Λαρίσσης καὶ Δημητριάδος, εἰς τὰς συμπληρώσεις τοῦ ἡμερολογίου «ἡ Φήμη», «ταῦτα οὔτε νέα εἰσὶν οὐδ' ἀγνοούμενα, διότι μετελήφθησαν ἐν τῷ χειρογράφῳ κατ' ὄνομα καὶ κατὰ γράμμα ἀπαραλλάκτως ἀπὸ τὸν τοῦ σοφοῦ Le Quien Oriens Christianus.»

---

Ἐχει καλῶς. Τί πατρίομεν ὁμῶς ἡμεῖς διότι ἐν τῷ χειρογράφῳ ὁ ἀείμνηστος Γ. Αἰνιᾶν ἔχει λάβῃ τὰς περὶ τῶν ἀνωτέρω ἱεραρχῶν πληροφορίας ἐκ τοῦ *Le Quien Oriens Christianus*;

Μήπως ἡμεῖς τὰς πληροφορίας ταύτας τὰς ἐξεδωκαμεν ὡς ἀνεκδότους; μήπως διῴσχυρίσθημεν ὅτι δημοσιεύομεν ἤδη τὸ πρῶτον ταῦτα, ἀγνωστά πράγματα; Βεβαίως ὄχι. Ὁ συντάκτης τοῦ ἡμερολογίου «ἡ Φῆμη» ἐδημοσίευσεν τοὺς ἀπὸ τοῦ 1550 καὶ ἐντεῦθεν ἀρχιερεῖς τῆς Λαρίσσης καὶ τῆς Δημητριάδος, ἡγνῶσι δὲ τοὺς πρὸ τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπισκοπὰς χρηματίσαντας ἐπισκόπους. Εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐγίνωσκον ὅτι ὑπῆρχε χειρόγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέροντο καὶ οἱ πρὸ τοῦ 1550 ἀρχιερεῖς τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐνόμισα πολὺ φυσικὸν ἀντὶ νὰ τρέχω νὰ ζητῶ νέας πληροφορίας καὶ ἄλλας νέας μελέτας καὶ πηγὰς, νὰ δημοσιεύσω τὰς περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπισκοπῶν πληροφορίας κατὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας χειρόγραφον χωρὶς οὐδόλως νὰ ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι δημοσιεύω ἀγνωστους πληροφορίας, καθόσον δὲν ἤμην βέβαιος περὶ τούτου, ἐπεφυλαττόμενη δὲ πάντα ἐν καιρῷ νὰ ἐξετάσω τὰ διάφορα ἐμπεριεχόμενα τῶν χειρογράφων τοῦ σοφοῦ Αἰνιᾶνος τίνα ἦσαν ἐκδεδομένα καὶ τίνα οὐ. Οὐχ ἦττον ἐπειδὴ ὁ ἀληθὺς διακεκριμένος ἐπιστήμων κ. Γ. Σακελλίων προὔλαβε παραβολὴν, ἣν πάντως ὤφειλον ἐγὼ νὰ πράξω, δημοσίᾳ δὲ ἐθεώρησε καλὸν νὰ δώσῃ τὴν τοιαύτην ἐξήγησιν πρὸς πρόληψιν πάσης παρεξηγήσεως, διὰ τοῦτο δημοσίᾳ καὶ ἡμεῖς ὀφειλομεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας, καθόσον διὰ τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ παρατηρήσεως καθιστᾷ ἡμᾶς βεβαίως προσεκτικωτέρους διὰ τὸ μέλλον.

Τὸ ὄνομα *Νεωτέριος* ἀντὶ *Νεκτῆριος* εἶναι τυπογραφικὸν λάθος, ἄλλως εἰς τὸ

χειρόγραφον καθαρῶτατα ἀναγινώσκεται *Νεκτῆριος*.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σακελλίωνος γραφέντων.

Νοσημενότητῃ δὲ εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς «*Ἐβδομαῖδος*» εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ *Νεκταρίου Δομινικανοῦ μοναχοῦ*, ὅστις ἐκ τῆς ὑπογραφῆς του «*εὐχέτης*» φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι μόνον μοναχὸς ἀλλὰ καὶ εὐσεβὲς ἱερομόναχος.

Χάριν τοῦ ἀθῶου τούτου μοναχοῦ, ὅστις, μὴ ἐννοῶν καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκπλήσσεται εἰς τὴν ἀνάγκωσιν ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ συχνὰ ἡ μετριότης του ἐρωτᾷ κατὰ τίνας γραμματικούς κανόνας θὰ ἐλέγομεν «ἡ *Δημόδικος*» καὶ ἂν δυνάμεθα ὅπως λέγομεν «ὁ *Ἀριστοτέλης*» νὰ λέγομεν καὶ «ἡ *Ἀριστοτέλης*», χάριν τοῦ μοναχοῦ τούτου, ἂν δὲν λυπήσθε τὰς στήλας τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ σας, δύνασθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ παρὸν ἢ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τὴν ἐσώκλειστον πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν μου, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ταπεινὸς οὗτος μοναχὸς ἐκ τῶν προτέρων μᾶς διαβεβαίωσεν περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης του καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον καὶ εἰς *altario privilegato* νὰ ἀναγινώσκῃ ἐνίοτε καμμὶαν λειτουργίαν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Ἑμέτερος

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΛΑΡΑ ΔΑΟΥΕΣ (DAWES)

Ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανακτάμπουσα εἰς Ἀγγλίαν ἡ μουσοτραφὴς καὶ λογία Ἀγγλίσ Μαρία Κλάρα Δάουες πρῶτη τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γυναικῶν ἀναγορευθεῖσα διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Γεννηθεῖσα ἐν *Surbiton* πολίχνῃν κειμένην εἰς ἀπόστασιν σιδηροδρομικῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ Λονδίνου παρὰ γονέων φιλομαθῶν καὶ λογίων, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔδειξε τρὰν νὰ δείγματα τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς εὐ-